

Αγ. Νεοφύτου του Εγκλείστου: Εγκώμιο στον άγ. Μάμαντα (2ο Μέρος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο Άγιος του απαντά: « Και ο Θεός και οι χριστιανοί μισούν τους μάγους. Πώς είναι δυνατόν να είμαι μάγος, εγώ που είμαι δούλος του Χριστού; Τα άλογα ζώα γνωρίζουν να ντρέπονται τον Θεό μου και εμένα τον δούλο του, και αυτό για να αποδειχθείτε πιο ανόητοι από αυτά, γιατί δεν σας φθάνει η δική σας καταστροφή, επειδή είστε απομακρυσμένοι από τον Θεό και υπηρέτες των δαιμόνων, αλλά θέλετε να παρασύρετε και εμάς σ' αυτήν και αγωνίζεσθε να μας απομακρύνετε από τον Θεό και να λατρεύουμε μαζί σας νεκρά ξόανα. Αλλά ας μη συμβεί αυτό σε μένα, βασιλιά Χριστέ, να φύγω από κοντά σου και να πάω με τους δαίμονες μαζί με τους παρόντες ειδωλολάτρες».

Μη υποφέροντας ο υπερήφανος ηγεμόνας αυτήν την θαρραλέα ομολογία του αγίου, διατάζει να κρεμάσουν σε ξύλο τον αθλητή και με σιδερένια νύχια να ξεσχίσουν τις σάρκες του. Οι δήμιοι γρήγορα εκτέλεσαν την εντολή. Ο άγιος είχε το βλέμμα στραμμένο στον ουρανό από τον οποίον ακουόταν φωνή που τον ενδυνάμωνε, γι' αυτό και δεν υπολόγιζε το σκληρό βασανιστήριο. Ο Αλέξανδρος περισσότερο υπέφερε βλέποντας τον άγιο να περιφρονεί τα βασανιστήρια, γι' αυτό και τον κατεβάζει από το ξύλο, ετοιμάζει δε αναμμένο καμίνι γι' αυτόν. Προηγουμένως τον κλείνει στη φυλακή με σκοπό να μεταστρέψει τη σκέψη του αθλητή. Ο άγιος βρήκε σαράντα χριστιανούς φυλακισμένους και μία νύκτα, αφού προσευχήθηκε, άνοιξε τις πόρτες και τους ελευθέρωσε όλους μένοντας μόνος σαράντα ημέρες χαιρόμενος επειδή δεχόταν τροφή από θείο Άγγελο.

Η φωτιά στο καμίνι δυνάμωνε για να φοβίσει τον αθλητή, τον οποίον αφού έβγαλε από τη φυλακή, ο ασεβής ηγεμόνας, τον ρίχνει στο καμίνι για τρεις ημέρες. Ο άγιος αφού μετέτρεψε τη φωτιά σε δροσιά, όπως τότε οι τρεις παιδιά στο καμίνι των Χαλδαίων, θαυματουργεί. Ζώντας ο αθλητής τρεις ημέρες μέσα στο δροσερό καμίνι υμνούσε μαζί με αγγέλους τον Κύριο. Νομίζοντας δε ο ηγεμόνας ότι ο μάρτυρας κατακάηκε εντελώς στέλλει στο καμίνι για να μαζέψει κάποιο απομεινάρι λειψάνου. Όταν βρέθηκε ο άγιος απείραχτος, χωρίς να καεί ούτε μία τρίχα, πολλοί μεν πίστεψαν στον Χριστό, και ο σκοτισμένος ηγεμόνας έλεγε: Μα τον μέγα Σαραπίωνα και τους υπόλοιπους θεούς, αυτό είναι αληθινή μαγεία. Γι' αυτό ονόμαζε τον άγιο μάγο και δαιμονισμένο.

Για το λόγο αυτό βιαζόταν να κάνει τροφή άγριων ζώων τον αθλητή. Αυτός με χαμογελαστό πρόσωπο πήγαινε στο στάδιο σαν σε νυφικό δωμάτιο. Αφήνουν τότε ελεύθερα εναντίον του λιοντάρι, λεοπάρδαλη και αρκούδα. Τα θηρία σαν να ντρέπονταν τον άγιο έγλειφαν τους ιδρώτες του και σέρνονταν στα πόδια του. Τότε το λιοντάρι, που είχε πάρει εντολή από τον άγιο, αφού κατέβηκε από το όρος θυμωμένο και μουγκρίζοντας, κατασπάραξε πλήθος ειδωλολατρών και Εβραίων και γύρισε πάλι πίσω όπως διατάχθηκε από τον άγιο.

Μετά από όσα συνέβηκαν, βρισκόμενος σε μεγάλη αμηχανία ο πονηρός ηγεμόνας, διέταξε να αποκεφαλιστεί με ξίφος ο άγιος. Οι δε δήμιοι αφού κτύπησαν με τρίαινα την κοιλιά του αγίου και σκόρπισαν τα σπλάχνα του, κρατώντας τα με τα δύο του χέρια ο αγωνιστής σαν προσφορά θυσίας στο Θεό, βγήκε από την πόλη πηγαίνοντας σε ένα σπήλαιο στο οποίο αφού ξάπλωσε άκουσε φωνή από τον ουρανό να τον προσκαλεί στις ουράνιες σκηνές, και υπακούοντας στον Κύριο παρέδωσε τη ψύχη του στις 2 Σεπτεμβρίου. Ενταφιάζεται δε το τίμιο λείψανό του σε απόσταση ενός μιλίου έξω από την πόλη της Καισάρειας και γίνεται ο τάφος πηγή ιαμάτων ποικίλων ασθενειών. Την Κυριακή του Θωμά γίνεται στην περιοχή πολύ μεγάλη πανηγύρις, την οποία ο Γρηγόριος ο Θεολόγος αφού θυμήθηκε, στο λόγο του για το Πάσχα, έλεγε: «Μάμας ο περιβόητος», «ο δικός μου μάρτυρας» και τα υπόλοιπα.

Εμείς αφού απευθύνουμε λίγους χαιρετισμούς σε σένα τον μεγάλο και θαυμαστό μάρτυρα του Χριστού θα τελειώσουμε το λόγο.

Χαίρε, Μάμα, αξιοθαύμαστε αθλοφόρε του Κυρίου, γιατί ήσουν πριν ακόμα σε γεννήσει η μητέρα σου προορισμένος όπως ο Ιερεμίας· γεννήθηκες στη φυλακή στην οποία αφού σε άφησαν οι γονείς σου παρέδωσαν τη ψυχή τους στον Κύριο.

Χαίρε, Μάμα, γιατί ως εκλεκτός Θεού, άγγελος Κυρίου προτρέπει την Ματρώνα να σε πάρει από τη φυλακή και να σε αναθρέψει και να κηδεύσει με τιμές τα σώματα των γονέων σου.

Χαίρε, Μάμα πολύαθλε, γιατί από μικρή ηλικία βρέθηκες μπροστά στα δικαστήρια τυράννων βασιλέων και ηγεμόνων και ελέγχοντας την απιστία, μαρτυρούσες για τον Χριστό· άνκαι ήσουν μικρό παιδί στην ηλικία, είχες θείο και τέλειο φρόνημα μεγάλου ανθρώπου.

Χαίρε, Μάμα αξιοθαύμαστε, γιατί αφού με την επέμβαση θείου αγγέλου γλύτωσες από τους δημίους και το βυθό της θάλασσας, κατέφυγες στο όρος της Καισάρειας, όπως γλύτωσε ο Λωτ παλαιότερα.

Χαίρε, Μάμα τρισευτυχισμένε, γιατί όπως ο Μωυσής στο όρος Σινά παρέλαβε νόμο και ράβδο για να κατευθύνει το λαό, και εσύ αφού στο όρος της Καισάρειας νήστεψες σαράντα ημέρες μιμούμενος τον Μωυσή, δέχτηκες ράβδο και ευαγγέλιο, με τη χρήση των οποίων υπάκουαν αγέλες άγριων ζώων, φανερώνοντας έτσι την πρώτη εξουσία του προπάτορα σ' αυτά.

Χαίρε, Μάμα πολύαθλε, γιατί άνκαι κατηγορήθηκες ως μάγος

στον άθεο και παρανοϊκό τύραννο Αλέξανδρο, εκείνον τον ήλεγξες, παρουσίασες

δε τον εαυτόν σου ως θεόφρονα δούλο του Χριστού, μη έχοντας σχέση με τους μάγους.

Χαίρε, Μάμα χριστομάρτυρα, γιατί εξημέρωσες τα άγρια θηρία που άφησαν εναντίον σου και αφού νίκησες τα ποικίλα βασανιστήρια αναδείχθηκες υπέρλαμπρος μάρτυρας Χριστού.

Χαίρε, Μάμα, υπηρέτη του Χριστού, γιατί φύλαξες την πίστη, έτρεξες το δρόμο ως το τέλος, αγωνίστηκες τον καλόν αγώνα, σύμφωνα με τον Παύλο, και έλαβες το στεφάνι της δικαιοσύνης.

Χαίρε, Μάμα μακάριε, γιατί έγινες ζωντανή θυσία, δεκτή και ευάρεστη στον Θεό. Μετά τη σφαγή, αφού κράτησες με τα δύο σου χέρια τα σπλάχνα σου, πήγες στον Δεσπότη και Κύριο τον οποίον αγάπησες, ώστε όχι μόνο βαμμένος με το αίμα του μαρτυρίου, αλλά κρατώντας ως δώρα ευπρόσδεκτα τα σπλάχνα να τα προσφέρεις στον Θεό, τον οποίον, τρισευτυχισμένε Μάμα, παρακάλεσε με την παρρησία, που έχεις σ' Αυτόν για όλους εμάς, συγγραφείς, αναγνώστες, ψάλτες, εορταστές, διακονητές και όλους όσοι ήλθαν στην ένδοξο πανήγυρη σου και στον ιερό ναό σου, ώστε να βρούμε θεραπεία στις ψυχές και τα σώματα και να καταξιωθούμε του ελέους του Θεού με τις θερμές ικεσίες σου και να απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά με τη χάρη και φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίον ανήκει δόξα, τιμή και προσκύνηση μαζί με τον Πατέρα και το άγιο και ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.

(Πηγή: Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου, Συγγράμματα τ. Γ', έκδ. Ι. Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγ. Νεοφύτου, Πάφος 1999, σ. 116-124.)

Μετάφραση κειμένου: από Α. Χριστοδούλου, Θεολόγο